

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Indledning.

Lov nr. 300 af 9. juni 1982 om byfornyelse og boligforbedring er trådt i kraft 1. januar 1983.

Ifølge lovens § 90, stk. 4, ophæves saneringsloven 31. december 1984, men bevarer sin gyldighed for så vidt angår saneringsplaner, der er vedtaget inden denne dato.

Med henblik på at få en smidig overgang fra saneringslov til byfornyleslov foreslås en række ændringer i saneringsloven, således at *ulighederne for de berørte mindskes*. Saneringslovens procedure og finansieringsbestemmelser foreslås opretholdt, således at de enkelte saneringsplaner fortsat skal godkendes af boligstyrelsen, der også skal give tilsagn om offentlig støtte til de traditionelle saneringsudgifter, opkøb af ejendomme, nedrivningsudgifter m.v. Ombygningsarbejder foreslås fortsat finansieret med traditionelle realkreditlån med statsstøtte i form af rentesikring.

2. Lovforslagets hovedpunkter.

a. Bestemmelserne om *oversigts- og tidsfølgeplaner* (lovens kap. II), foreslås ophævet, da disse bestemmelser er overflødiggjort ved ændringer i planlovgivningen, jfr. lov nr. 301 af 9. juni 1982 om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om kommuneplanlægning (byfornyelse).

b. Bestemmelserne om *dannelse af andelsboligforeninger* ændres, således at de bliver bedre i overensstemmelse med reglerne i byfornylesloven, dog foreslås der ikke – af hensyn til at undgå belastning af offentlige kasser – adgang til oprettelse af almennyttige andelsboligforeninger.

c. Bestemmelserne om *genhusning*, derunder adgang til diverse tilskud i forbindelse med flytning, ændres, således at de stort set kommer til at svare til reglerne i byfornylesloven, hvor bestemmelserne er mere gunstige for de berørte. Da byfornylesnævnene ikke har kompetence inden for saneringslovens område, vil der dog stadig være visse forskelle.

d. Bestemmelserne om *særlige godtgørelser til erhvervslejere* tilsigter, ligesom byfornyleslovens tilsvarende bestemmelser, at virksomhederne kan fortsætte, uanset saneringen.

3. Forslagets finansielle konsekvenser.

De finansielle konsekvenser er begrænsede til de i forbindelse med genhusning foreslåede tilskud. Der er tale om beløb af en størrelsesorden på *få mill. kr.* om året.

Da rammerne for den samlede sanerings- og byfornylesaktivitet er fastsat på finansloven, bliver der ikke tale om offentlige merudgifter, men om en svag mindreaktivitet.

4. Administrative virkninger.

En stigende sanerings- og byfornylesvirksomhed må forventes at indebære en udvidelse af den kommunale administration. De foreslåede ændringer i genhusningsbestemmelserne kan medføre en mindre stigning i administrationen, som dog alligevel ville komme i forbindelse med byfornyleslovens tilsvarende bestemmelser, hvormed de er koordinerede.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Bestemmelserne om oversigtsplaner og tidsfølgeplaner blev indført i saneringslovgivningen i lov nr. 318 af 18. juni 1969 om sanering.

I forbindelse med gennemførelsen af planlovsreformen, jfr. lov nr. 301 om ændring af lov om lands- og regionplanlægning og lov om kommuneplanlægning (byfornyelse) af 9. juni 1982 er bestemmelser med tilsvarende sigte indført i planlægningslovgivningen.

Som en forenkling foreslås saneringslovens kap. II herefter ophævet (§§ 3–6).

I øvrigt er der nedsat en arbejdsgruppe under boligministeriet, som bl.a. skal forestå tilrettelæggelsen af registeranvendelsen ved kommunernes kortlægning, planlægning og administration i for-